

blot Navnebevis, der erhverves hos Underøvrigheden. Det er 4 Klasser af Navne, der saaledes under visse bestemte Forudsætninger for hver af dem kan tilegnes uden Bevilling og inden for en vis Tidsgrænse, som er bleven sat til 1915 i Overensstemmelse med Ønsker, der ere komne frem her. For det første er der nordiske Stednavne, med Hensyn til hvilke der ikke kan næres nogen berettiget Navneinteresse, som maatte kunne føles krænkede ved, at de tilegnes af andre; der kan ikke for deres Vedkommende være noget Monopol. Dernæst er der nedarvede Tilnavne, nedarvede gennem Slægtled. For det tredje nedarvede Ejendomsstedsnavne, nedarvede gennem to Slægtled. Disse 3 Klasser kunne bestemt begrænses. Med Hensyn til den fjerde Klasse maa man tage sin Tilflugt til et af de Navne, der ere opførte paa en Fortegnelse over saadanne, med dansk Sprogtone stemmende Navne, som ved Justitsministeriets Foranstaltning snarest muligt bliver at udarbejde af dertil antagne sagkyndige under fornødent Hensyn til ikke at tilsidesætte berettigede Navneinteresser. Det er 4 Kategorier, hvortil kommer en 5te, som i og for sig slet ikke har noget med det almindelige Spørgsmaal at gøre, nemlig at den fraskilte Hustru kan genoptage det hende som ugift tilkommende Slægtnavn. Det er altsaa disse Klasser af Navne, som man uden at krænke beføjede og berettigede Navneinteresser kan tilegne sig inden for den fastsatte Tidsgrænse, og vil nogen tilegne sig dem inden for den fastsatte Tidsgrænse, behøver han kun at erhverve Navnebevis for forandret Navn hos Øvrigheden. Uden for denne Kreds af Navne, og naar det ikke gaar ud over den fastsatte Tidsgrænse, eller endelig naar der er Tale om at forandre det en Gang valgte Navn, er det nødvendigt at beholde den gældende Regel, nemlig at Forandringen kun kan ske ifølge kongelig Bevilling, og med Hensyn til denne fastholdes det, at den skal betales, undtagen i de Tilfælde, som altid have været undtagne, nemlig naar Ansøgeren godtgør at være uformuende, eller naar Bevillingen, i Overensstemmelse med Ønsker, der ere fremkomne fra mangfoldige Sider, søges af saadanne, der bære et af de Slægtnavne, hvis Endestavelse er „sen“. Jeg tror, at Forslaget, som det er fremsat, nu maa siges at fyldestgøre de Ønsker, som fra mange Sider ere komne frem om at lette Adgangen til Navneforandring og bringe vore danske Slægtnavne ind i et mere tiltalende Spor end det, hvori de ere

komne ind efter Loven af 1828, egentlig ikke paa Grund af denne Lovs eget Indhold, men paa Grund af den Maade, hvorpaa den er bleven anvendt. — Jeg skal hermed tillade mig at anbefale dette Forslag til videre Fremme.

Det andet Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, har tidligere været fremsat for Tinget. Det angaar Opførelse af en Strafanstalt ved Hillerød for kvindelige Forbrydere samt Nedlæggelse af Strafanstalten paa Kristianshavn. Jeg skal erindre om, at første Gang Lovforslag herom blev fremsat, var det Meningen, at den ny Anstalt skulde lægges ved Valby. Det vandt ikke Anklang, og der blev fordret en Undersøgelse om andre Steder, hvor der kunde være passende Plads for en saadan Anstalts Anlæg. En saadan Undersøgelse blev derefter foretaget mellem Steder, som kunde antages at egne sig til Anlægget af forskellige Grunde, som jeg ikke her skal omtale, og paa Basis af denne Undersøgelse blev der saa i forrige Samling fremsat et Forslag, hvis Indhold i øvrigt paa et enkelt Punkt nær, som jeg straks skal berøre, var ligelydende med dette, og som gik ud paa, at den ny Anstalt skulde anlægges ved Hillerød. Hovedgrunden til at vælge Hillerød var den, at Anstalten maatte ligge i en saadan Nærhed af Kjøbenhavn, at de Arbejdsforhold, hvorunder der nu virkes i Anstalten paa Kristianshavn, kunde bevares, og af alle de undersøgte Steder var der i og for sig kun to, der fyldestgjorde dette, nemlig Hillerød og Roskilde. Naar Ministeriet foretrak Hillerød, var det, fordi de lokale Forhold gjorde dette Sted i forhøjet Grad egnet til at tilfredsstille alle Fordringer. Sagen blev imidlertid i forrige Samling ikke ført til Ende. Der kom en Beretning, som paakaldte yderligere Undersøgelse paa visse Punkter, navnlig sigtende til en Reduktion af de Udgifter, den ny Anstalts Anlæg kunde fremkalde. Denne yderligere Undersøgelse er nu foretaget, men det maa fastholdes, at en Del af de Reduktioner, Udvalgets Beretning stillede hen som en Mulighed, ikke kunne foretages, naar Anstaltens Indretning skal være en saadan, som det nu alle Vegne fra kræves, og naar den skal svare til det faktiske Behov, som enten er eller antages at ville komme til Stede i en nær Fremtid. Imidlertid er der dog enkelte Punkter, hvor en Reduktion efter de Antydninger, Udvalget gav, kunde foretages, og dernæst er der en anden Reduktion, som ogsaa kunde foretages, skønt med mere Betænkelighed, med Hensyn til de accessoriske Byg-